

Список використаних джерел:

1. Звіт проведення обстежень домогосподарств щодо доступності субсидій на оплату житлово-комунальних послуг в Україні // Український центр соціальних реформ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slideshare.net/undpukraine/subsidies-report-final-undp-format>.
2. Корнеева И.Л. Состояние «жилищного вопроса» за рубежом и в России: Вестник МИЭП. 2014. № 3 (16). – С. 17–26.
3. Позднякова Р.Б. Жилищная политика в странах-членах ЕС: развитие и условия глобализации // Актуальные проблемы права в XXI веке: Сборник статей Всероссийской научно-практической конференции. – М.: РУДН, 2012. – С. 337–340.
4. Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива : Постанова КМУ від 21 жовтня 1995 р. № 848: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/848-95-D0%BF/conv/print1446407423654526>.
5. Проблемні питання інструменту державних субсидій в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naub.oa.edu.ua/2016/проблемні-питання-інструменту-держав/>.

Метриш А.С.

студентка,

Академія адвокатури України

ДИТЯЧИЙ БУДИНОК СІМЕЙНОГО ТИПУ: ПРОБЛЕМАТИКА І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Найголовнішими питаннями, котрі потребують особливої уваги в Україні є питання захисту дітей, що залишилися без батьківської опіки, захист їхніх прав та інтересів, сприяння розвитку цих дітей.

Згідно ст. 3 Сімейного Кодексу України, сім'я є первинним та основним осередком суспільства. Сім'я створюється на підставі шлюбу, кровного споріднення, усиновлення, а також на інших підставах, не заборонених законом і таких, що не суперечать моральним засадам суспільства [3].

За останні роки в Україні можна спостерігати значний розвиток сімейних форм виховання дітей – сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. До таких форм належать: патронат, усиновлення, опіка, прийомна сім'я, дитячий будинок сімейного типу.

Відповідно до ст. 256–5 Сімейного Кодексу України, дитячий будинок сімейного типу – це окрема сім'я, що створюється за бажанням подружжя або окремої особи, яка не перебуває у шлюбі, для забезпечення сімейним вихованням та спільного проживання не менш як п'яти дітей – сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Діти – сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, які утримуються та виховуються в дитячих будинках сімейного типу часто є не впевненими у собі, не відчують захищеності та приналежності до родини, не здатні самостійно приймати рішення, що впливають на їхнє життя, не є активними та повноцінними членами своєї громади та не можуть реалізувати життєвий потенціал.

Всі ці негативні фактори є наслідком соціально – педагогічних проблем, які притаманні для цієї форми виховання, а саме: батьки біологічно не пов'язані з дітьми; є потреба підтримувати стосунки з біологічними батьками та родичами дитини; батьки – вихователі, окрім великої педагогічної роботи з дітьми, займаються і господарством; ймовірність виникнення проблем між прийомними та рідними дітьми; батьки – вихователі не усвідомлюють ту міру відповідальності, яку беруть на себе при створенні дитячого будинку сімейного типу [2, с. 12].

Але паралельно з цим в Україні існує один із позитивних прикладів діяльності заради зміцнення сімей, добробуту дітей та розвитку громад, задля попередження соціального сирітства – Міжнародна організація «СОС Дитяче містечко», котра була заснована Германом Гмайнером ще в 1949 році в місті Імст (Австрія), а на території України розпочала свою діяльність у 2003 році.

Принципи її роботи полягають у розвитку дитини в турботливому сімейному середовищі, укріпленню системи якісних соціальних послуг для дітей та сімей, інтереси дитини – основа всіх рішень та дій, участь дитини у процесі прийняття рішень [1].

Ми бачимо один із приклад дитячого містечка сімейного типу, який керується в роботі європейськими стандартами поза – домашньої опіки дітей «Якість на благо дітей» та Рекомендаціями ООН з альтернативного догляду за дітьми. Тобто можна припустити, що окремі сім'ї, котрі проживають в окремих спеціалізованих будинках, за принципом Германа Гмайнера, допоможуть вирішити питання соціалізації дітей – сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування та формування в них почуття захищеності і приналежності до родини.

Отже, в Україні є можливості для вдосконалення системи будинків сімейного типу: кваліфіковані спеціалісти, виділення державних коштів та благодійна допомога на утримання і виховання дітей, юридичне закріплення захисту прав дітей – сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування і найголовніше – батьки – вихователі, котрі мають ініціативу виховувати таких дітей.

Список використаних джерел:

1. Організації «СОС Дитяче містечко в Україні»: офіц. сайт – Режим доступу: <http://sos-ukraine.org/ua/>
2. Пеша І.В. Соціальне становлення дітей в дитячих будинках сімейного типу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.05 «соціальна педагогіка» / І.В. Пеша. – К., 2000. – 20 с.
3. Сімейний кодекс України: станом на 05 жов. 2016 р. / Верховна Рада України. – офіц. вид.